

Georgiana Avram, campioană Under 22: „Boxul e o moștenire de familie!”

Categorie: Box Publicat: Marți, 16 Aprilie 2019 21:46 Scris de Ana Maria Petolescu
Accesări: 5150

Ediție.ro a luat legătura cu Georgiana Avram, una dintre fetele ce au reușit să spargă gheața și să arate că boxul nu este un sport specific bărbătesc.

La numai 17 ani, ea a câștigat Cupa României și este campioană națională la categoria 64 de kilograme. Tânăra practică boxul de patru ani și muncește în fiecare zi pentru a-și îndeplini țelul de a ajunge în lotul național de box feminin. Nu este primul sport practicat. Atletismul a fost prima ei opțiune. Timp de 3 ani, a evoluat la probele de 400 de metri și de 200 de metri.

E.S.: Când au fost primele tale contacte cu lumea boxului?

G.A.: Primele mele contacte cu lumea boxului au apărut în momentul în care mi-am dat seama că nu pot face performanță în atletism. În cei trei ani în care am practicat acest prim sport, am participat la o singură competiție sportivă și anume la Campionatul Național din 2016 desfășurat la Pitești. În urma acestui campionat nu m-am ales cu vreo medalie, m-am ales cu o răceală la

EDIȚIE SPECIALĂ

Georgiana Avram, campioană Under 22: „Boxul e o moștenire de familie!”

**Categorie: Box Publicat: Marți, 16 Aprilie 2019 21:46 Scris de Ana Maria Petolescu
Accesări: 5150**

plămâni. Am renunțat din motive medicale, iar după ce m-am vindecat, mi-am dorit să revin la scopul meu inițial și anume să mă remarc, să fac performanță! Am văzut că în box îmi pot atinge scopul, cu toate că nu este ușor.

E.S.: A fost dorința ta de a practica acest sport sau te-a îndrumat cineva?

G.A.: Aici pot spune că decizia a fost luată în totalitate de mine, nu m-a împins nimeni de la spate să urmez acest sport. Singurul factor ce m-a influențat moral într-o oarecare măsură a fost unchiul meu, fost boxer. Boxul este o moștenire de familie. El mi-a fost model și încă îmi este.

„Tot ce mi-a lipsit a fost ringul de box”

EDIȚIE SPECIALĂ

Georgiana Avram, campioană Under 22: „Boxul e o moștenire de familie!”

**Categorie: Box Publicat: Marți, 16 Aprilie 2019 21:46 Scris de Ana Maria Petolescu
Accesări: 5150**

E.S.:

EDIȚIE SPECIALĂ

Georgiana Avram, campioană Under 22: „Boxul e o moștenire de familie!”

Categorie: Box Publicat: Marți, 16 Aprilie 2019 21:46 Scris de Ana Maria Petolescu

Accesări: 5150

Povestește-mi câte ceva despre motivele care te-au făcut să alegi acest sport și nu altul?

G.A.: Nu m-aș putea vedea practicând alt sport! Boxul este pasiunea mea sau chiar mult mai mult decât atât. La fiecare antrenament dau tot ce pot, tot ce am, îmi consum fiecare emoție pornind de la ură și ajungând la bucurie. De mică am învățat să fiu o luptătoare, de mică am învățat să țin și garda, tot ce mi-a lipsit a fost ringul de box. De multe ori mă gândeam când ajungeam acasă după antrenamente că fiecare lucru din viața mea s-a întâmplat cu un scop, iar dacă nu făceam atletism poate nu aș fi ajuns acum la box.

E.S.: Crezi că atletismul te-a ajutat și în ringul de box?

G.A.: Cu siguranță. În box și în atletism există elemente comune și elemente distincte care și-au pus amprenta asupra mea. Atletismul mi-a scos talentul la iveală, iar boxul l-a definit. Când am început să practic box, eu deja eram familiarizată cu antrenamentele, cu emoțiile pe care le are un participant în cadrul unei competiții.

E.S.: Ce ai simțit la prima ta medalie câștigată?

G.A.: La prima medalie nu știam dacă să râd sau să plâng de bucurie. Mi-am stăpânit cu greu emoțiile deoarece m-am trezit înconjurată de colegi și prieteni care voiau să mă felicite.

E.S.: Ai simțit vreodată că ai fi putut să faci mai mult într-un meci?

G.A.: Da, de mai multe ori am simțit asta, dar mereu am încercat să înțeleg că doar atât am putut atunci. În sportul ăsta trebuie să fii împăcat cu tine, să-ți îmbrățișezi defectele pentru că numai așa poți schimba defectele în calitate. La Campionatul European am simțit că puteam face mai mult. Cu o săptămână înainte de meci m-am antrenat la foc continuu, au fost cele mai severe antrenamente ale mele de până acum, organismul meu era deja ostenit, iar la meci am fost doborâtă de oboseală, am vărsat, m-au lăsat picioarele, am pierdut la puncte.

E.S.: Ce crezi că te distinge de alți boxeri în ring?

G.A.: Dăruirea. Sunt boxeri care practică acest sport pentru faimă sau pentru bani, joacă superficial. Antrenamentele grele și dăruirea m-au făcut să ajung unde sunt. Am avut momente când plângeam de durere în timpul antrenamentelor, dar tot nu mă opream. Să cad jos din picioare, asta ar fi singura variantă de a nu continua.

„Boxul nu este pentru fetele firave care plâng la prima unghie ruptă”

Georgiana Avram, campioană Under 22: „Boxul e o moștenire de familie!”

**Categorie: Box Publicat: Marți, 16 Aprilie 2019 21:46 Scris de Ana Maria Petolescu
Accesări: 5150**

EDIȚIE SPECIALĂ

Georgiana Avram, campioană Under 22: „Boxul e o moștenire de familie!”

**Categorie: Box Publicat: Marți, 16 Aprilie 2019 21:46 Scris de Ana Maria Petolescu
Accesări: 5150**

E.S.: Care

EDIȚIE SPECIALĂ

Georgiana Avram, campioană Under 22: „Boxul e o moștenire de familie!”

Categorie: Box Publicat: Marți, 16 Aprilie 2019 21:46 Scris de Ana Maria Petolescu

Accesări: 5150

este atuul tău în ring?

G.A.: Strategia, cu siguranță. Cum am mai spus, boxul nu se joacă doar cu mâinile și picioarele, ci el se joacă și cu mintea. Poți să ai ani de antrenamente și un nivel mare de suportabilitate a durerii, dar fără o bună strategie nu ai șanse de câștig.

A.M.P.: Cum îți împarți timpul între box și școală?

G.A.: Nu îmi e greu să-mi împart timpul deoarece antrenamentele au loc seara. Mai mult decât atât, maestrul nostru se asigură întotdeauna dacă situația noastră de acasă sau de la școală este bună. Pe lângă faptul că este un bun pedagog, el este un bun psiholog.

E.S.: Spune-mi dacă au fost momente în care colegii de școală „păstrau distanță”?

G.A.: Acesta este un sentiment care mă încearcă și acum, nu numai cu cei de la școală, dar și cu alte persoane. Am văzut în multe rânduri că ceilalți au o reținere, ei dorindu-și să nu intre într-un conflict cu mine. Parcă le-ar fi fost teamă de mine.

E.S.: Spune-mi dacă boxul îți schimbă caracterul?

G.A.: Nu într-un mod negativ, boxul mai mult îți șlefuește caracterul. M-a făcut o femeie mai puternică. Boxul nu este pentru fetele firave care plâng la prima unghie ruptă. Au fost nenumărate situații în care m-am dus acasă accidentată, spre exemplu la unul dintre meciurile pe care le-am avut m-am întors la părinți cu nasul spart. Mama și sora mea nu și-au mai dorit să practic acest sport pentru a nu păți ceva mai grav. Tata a fost singurul care m-a susținut în a practica acest sport în ciuda acestei accidentări.

E.S.: Au existat momente în viața ta când ți-ai dorit să renunți la box?

G.A.: Nu, niciodată. Nu mi-aș vedea viața fără box. Nici când sunt accidentată nu lipsesc o zi de la antrenament chiar dacă nu pot lucra la abilitățile mele fizice și mentale deoarece boxul nu este sportul forței fizice, ci este cunoscut faptul că pentru a câștiga un meci trebuie să ai și o bună strategie, eu pot urmări cu atenție mișcările colegilor mei și indicațiile făcute de antrenor.